

KARNAVALAS 2024 “Princesė ir varlius”

Scenarijus nebaigtas, bus papildyta.

Rolės:

- **Princesė (Tiana)** – Aleksandra
- **Princas (Navynas)** – Norbertas
- **Varlė (buvusi princesė)** – Mėta
- **Varlius (buvęs princas)** – Arnas
- **Krokodilas (rokeris)** – Justė
- **Jonvabalis** – Arūnė
- **Princesės draugė (Šarlotė)** – Samanta
- **Šarlotės tėtis (Kalėdų senelis)** – Adriana
- **Mama (Eudora)** – Gabrielė
- **Blogasis burtininkas** – Matas
- **Princo buhalteris (Lorensas)** – Dovydas
- **Burtininkė mama Odė** – Smiltė
- **Šešėliai** – Agnieška, Milena, Nojus, Emilija, Beržūna, Modestas, Mindaugas D.

Reikalingi daiktai:

...

Stovėjimo vietos spektaklio pradžioje:

...

Paruošimas:

...

Vaidinimas:

Atsidaro užuolaidos. Groja muzika.

Mama iš knygos skaito **Tianai** ir **Šarlotei** istoriją apie princesę ir varlių. Abi labai įdėmiai klauso.

Mama: “tą akimirką bjaurusis varliukas pažvelgė ir ėmė maldauti: brangioji princese, prašau, padėk man, tik tavo bučinys išsklaidys baisius piktosios burtininkės kerus...”

Šarlotė (įsiterpia): “čia mano mėgstamiausia vieta!”

Mama (tęsia toliau): “gražiąją princesę taip sujaudino liūdnas jo prašymas, kad ji pasilenkė prie jo, paėmė į rankas sutvėrimą, užsimerkė, pakėlė jį prie lūpų ir... pabučiavo varliuką!”

Šarlotė (meiliai linksėdama): “aww”

Tiana (iškišdama liežuvį, kratydama galvą): “fui, ewww”

Mama: “staiga varliukas pavirto gražuoliu princu, jie susituokė, ir ilgai laimingai gyveno, viskas”

Šarlotė nuvirsta ant nugaros ir makaluojasi.

Šarlotė: “jėga! noriu dar, paskaityk dar!”

Mama: “atleisk, Šarlotte, mums jau metas namo, Tiana, atsisveikink”

Tiana (griežtesniu balsu, rodydama gestais): “jeigu kas manęs paklaustų, aš jokių būdų ir už jokių pinigų niekada nebučiuočiau jokio varliuko, fe”

Šarlotė (erzindama Tianą): “tikrai jokie? 😊 o tu įsivaizduok, kad tai gražuolis princas!”

Šarlotė (kišdama Tianai į veidą savo pliušinį žaislą): “nagi, pabučiuok, pabučiuok!”

Tiana (atstumdama Šarlotę): “ne, liaukis, nebučiuosiu, ne!”

Abi apsiramina.

Šarlotė (svajodama): “o aš pabučiuočiau, pabučiuočiau varlę, nors ir šimtą varlių, kad tik ištekėčiau už princo ir tapčiau princese”

Įeina **Šarlotės tėtis**.

Šarlotės tėtis: “sveika, Eudora!”

Šarlotė pripuola prie jo.

Šarlotė: “tėti, tėti, žiūrėk, kokia suknelė! graži, ar ne?”

Šarlotės tėtis: “o, tu dar klausai, taip galėjo pasiūti tik geriausia siuvėja”

Šarlotės tėtis paima Šarlotę į rankas ir džiaugsmingai iškelia. Šarlotė knygoje pamato suknelę. Tiana su mama stebi iš šono.

Šarlotė: “o, kokia graži suknelė!”

Šarlotės tėtis (įsiterpia): “aš tau gal geriau...”

Šarlotė (pertraukia nebaigus kalbėti): “aš noriu, prašau, prašau, prašau!”

Šarlotės tėtis (kreipiasi į mamą): “Eudora, o tu kaip manai, ar tokią pasiūtum?”

Mama: “o kaipgi, juk ne vieną pasiuvau”

Šarlotė (įsiterpia): “valio!”

Mama (kreipiasi į Tiana): “paskubėkim, Tiana, tavo tėvas turbūt jau grįžo iš darbo”

Šarlotės tėtis (kreipiasi į Šarlotę): “gerai, princese, turėsi dar vieną suknelę, bet tai bus paskutinė, daugiau tavęs nelepinsiu”

Šarlotės tėčiui kalbant mama su Tiana išeina iš scenos.

Užsidaro užuolaidos.

Atsidarius užuolaidoms scenoje muzikuoja Navynas, groja džiazinė muzika, vos tempdamas lagaminus įsiterpia Lorensas.

Lorensas: “pone, aš po visą miestą jūsų ieškau”

Navynas: “o, kaip nepasisekė, nes aš kaip tik stengiausi išvengti tavęs”

Lorensas: “bet mes pavėluosim į kaukių balių”

Navynas (įsiterpia): “aaaah, klausyk, čia tikras džiazas, nagi, storuli, pašokam, atsipalaiduok”

Lorensas (atsisakydamas): “mes vėluojame!”

Navynas (įsiterpia): “a, taip, taip, taip, bet prieš tai, šį vakarą aš visus vaišinu”

Lorensas (piktai): “kad neturim už ką, ir jūsų žiniai, jūs turite tik du variantus: arba nusiraminti ir vesti turtuolę arba... SUSIRASTI DARBĄ!”

Navynas: “ah, gerai, vesiu, bet prieš tai...”

Navynui nebaigus kalbėti scenoje pasirodo blogasis burtininkas.

Blogasis burtininkas: “ponai! prieš jus magijos mokslų daktaras Monsieur Facilier, jūsų paslaugoms”

Blogasis burtininkas paduoda Navynui kortelę su informacija.

Blogasis burtininkas: “eime! tu tapsi šreksi, meksi, merginų turėsi!”

Blogasis burtininkas vedasi Navyną prie kortų stalo. Lorensas bando Navyną atkalbėti.

Lorensas (improvizuoja įkyriu balsu): “ką jūs čia dabar sugalvojot, negalima tokiais tipais pasitikėt!”

Navynas ignoruoja Lorensą ir domisi burtų informacija. Prieina prie kortų stalo. Navynas su

Lorensu atsisėda, prasideda chaosas – mėtomos kortos, groja muzika, vyksta burimas ir pan.

Navynas tampa varliumi, Lorensas – princu (apsikeičia vietomis).

Užsidaro užuolaidos.

Atsidarius užuolaidoms Tiana verkia, įbėga besidažanti Šarlotė.

Šarlotė (teiraujasi): “kas atsitiko, brangioji? kodėl tokia nuliūdus? juk ten lauke vyksta didžiulis balius!”

Tiana (liūdnu balsu): “jis nepalaikino mano storio...”

Šarlotė (linksmai): “ai, nesiparink! bus tų bachūrų!”

Šarlotė numoja ranka ir išeina iš scenos. Tiana lieka viena, iš kitos scenos pusės įeina varlius ir priena prie jos.

Tiana (nusivylusiu balsu): “labai juokinga... 😞 tai ką? nori pasibučiuoti?”

Varlius (pataikaujančiu balsu): “gal būtų visai neblogai, a? 😊”

Tiana (klykia): “AAAAA!”

Tiana bėga nuo varliaus, jis ją vejasi.

Varlius: “atleisk, atleisk, atsiprašau, aš, aš... visai nenorėjau tavęs gąsdinti, a, palauk!...”

Tiana pradeda mėtyti į varlių daiktus, jis bėga nuo jų. Bemėtant įsiterpia varlius.

Varlius: “o tu, princese, turi stiprią rankelę 😊 a! užteks, prašau!.. padėk beždžionę į vietą 😡”

Tiana varliaus neklauso ir toliau mėto daiktus, kol iškelia pasakų knygą.

Tiana (piktu balsu): “nesiartink, arba aš tave užmušiu!”

Varlius prieina prie Tianos.

Varlius: “palauk, leisk man prisistatyti, aš esu princas Navynas”

Tiana užvožia varliui.

Tiana (sustoja pagalvoti): “bet jei tu princas, tai kodėl tu varlė?”

Varlius: “aš nežinau! prisimenu tik, kad štai aš – žavus princas, trali vali festivali! (šoka) o po akimirkos aš žalias ir gleivėtas”

Tiana ruošiasi vėl trenkti **varliui**. **Varlius** ją sustabdo.

Varlius: “palauk! aš žinau kaip galima mane išlaisvinti! pagal pasaką, tuuuu turi mane pabučiuoti 😊”

Tiana (piktai): “atsiprašau?”

Varlius: “tau patiks, pamatysi, bučiuotis su tokiu alfa patinu, kaip aš, patinka visoms 😊😊😊”

Varlius atkiša lūpas.

Tiana: “atleisk, nieko nebus, aš tikrai norėčiau tau padėt, bet aš varlių nebučiuoju!”

Varlius: “bet tai panaikintų mano kerus... 😞”

Tiana: “nu gerai, nu...”

Tiana ir **varlius** laikant širdelę pasibučiuoja. **Tiana** ir **varlė** apsikeičia. **Varlė** susivokia, kad yra varlė.

Varlė (klykia): “AAAAA!”

Varlius (ramiu balsu): “ramiai, princese, chill out”

Varlė (piktu balsu): “ką tu man padarei?!”

Varlė ir **varlius** mušasi. Iš užuolaidos išlenda **krokodilas** ir stebi juos. Abu pamato **krokodilą** ir suspiegia. **Krokodilas** bando išgąsdinti, bet staiga pradeda groti gitara.

Krokodilas: “aš žinau šitą melodiją!”

Varlius pradeda šokti, **varlė** tempia **varlių** šalin.

Varlė: “einam, einam, mums jau laikas eiti...”

Krokodilas priekabiauja prie abiejų.

Krokodilas: “o kur jūs keliaujat?”

Varlius: “mes bandome atvirsti žmonėmis, jeigu ką 😞”

Varlė (piktu balsu): “šitą asilą varlium pavertė kažkoks voodoo burtininkas, o dabar...”

Varlei nebaigus kalbėti įsiterpia **krokodilas**.

Krokodilas (drebėdamas): “voodoo burtininkas? jums reikia pas mamą Odę, kuri padės jums panaikinti kerus!”

Varlius: “tai nuvesk mus pas ją!”

Krokodilas: “nuuuuu..... geraiiii..... galllll..... turbūttttt..... eime!”

Visi vaikšto po sceną, vis eidami į kitą pusę. **Krokodilas** pasiklysta, išeina iš scenos. **Varlius** ir **varlė** toliau pešasi.

Varlius: “kur jis dingo, ot kvailys!”

Varlė: “kaip ir tu, idiote! 😞”

Iš šono pasirodo **jonvabalys**.

Jonvabalys: “èèè, tik pažvelkit, na ką, prisiburkavot, balandėliai? ar ne gėda?”

Varlius su **varle** tuo pačiu metu vis dar ginčijasi.

Jonvabalys: “tuoį užsidegsiu!”

Varlius su **varle** suklūsta ir keistai žiūri į **jonvabalį**.

Jonvabalys: “žiūrėkit, kokią turiu šviečiančią subinę!”

Varlė: “seni, ar tau viskas gerai?”

Jonvabalys: “leiskit prisistatyti, mano vardas Raimondas, bet kažkodėl visi mane vadina Raima, o ką jūs čia veikiat?”

Varlius: “mes keliaujam pas mamą Odę”

Jonvabalys: “taigi jūs vapšie ne ten einat, chebra, parodysiu jums kelią”

Visi išeina. Į sceną įeina **blogasis burtininkas** ir kalbasi su savimi.

Blogasis burtininkas: “cha cha cha cha cha, netrukus užvaldysiu miestą ir visų sielos bus mano!”

Į sceną įbėga **šešėliai**.

Blogasis burtininkas: “bus tvarka! iš po žemių išknisim tą varlių! atveskit jį gyvą, plakančia širdimi, supratot? pirmyn! (sutrenkia lazda į žemę)”

Šešėliai išsisklaido po sceną. Užsidaro užuolaidos.

Atsidarius užuolaidoms **jonvabalys** toliau keliauja su varlėmis ir **krokodilu**.

Varlė: “o tai tu turi jau kokią panelę?”

Jonvabalys (svajingai): “o taip... mano mergina... vardu Andželina...”

Varlė: “Andželina?”

Jonvabalys: “taip! ji pati gražiausia jonvabalė pasaulyje, aš ją kalbinu beveik kiekvieną naktį... nors ji ir neatsako, bet širdis man kužda, kad vieną dieną mes su ja būsimė kartu”

Varlius pradeda groti gitara, **jonvabalys** dainuoja, **krokodilas** su **varle** pritaria abiems.

daina...

Staiga pasirodo šešėliai, iš **varliaus** atima gitarą ir tempia ją iš scenos, **varlė**, **krokodilas** ir **jonvabalis** laiko **varlių**. Iš kitos užuolaidos po akimirkos išlenda **mama Odė** ir išgąsdina šešėlius.

Mama Odė: “na tai kuris iš jūsų, chuliganai, prasidėjo su tamsos šešėliais?”

Visi parodo į besišypsantį **varlių** 😊.

Mama Odė pakviečia visus į savo namus.

Mama Odė: “jūs atrodote išalkę, eime pas mane”

Visi vaikšto po sceną, **mama Odė** kažką sau murma, į sceną šešėliai įneša stalą su puodu, varlės viena kitą side-eye’ina.

Krokodilas (šnibžda **jonvabaliui**): “o gal yra kitų mažiau crazy burtininkų?”

Jonvabalis (atsako **krokodilui**): “šita vienintelė”

Visi prieina prie puodo, **mama Odė** paragauja sriubos.

Mama Odė: “na tai ką, varliukai, žmonėmis norite tapti?”

Varlė: “na taip, močiute”

Mama Odė: “na jeigu jau tikrai norite tapti žmonėmis, yra vienintelis būdas: (maišo sriubą) šaltekai nemeluoja niekad, duos atsakymą, žiūrėkit!”

Varlė (įsiterpia): “Šarlotė, ji gi ne princesė?”

Mama Odė (piktai): “užsičiaupk ir žiūrėk į puodą!”

Varlė: “supratau, Šarlotė ištėkės už apsimetėlio princo ir taps princese!”

Varlius: “o tai suveiks?”

Mama Odė: “aišku, kad suveiks, bet reikia suspėti iki šiandienos vakaro. Svarbiausia nepamiršk, kad princesė turi tave pabučiuoti ir tada BUM! abu tapsite žmonėmis”

Krokodilas: “o kaip gi aš, mama? aš irgi noriu tapti žmogumi, kad galėčiau groti roko karnavaluose, taip pat noriu turėti pirštus ir bambą, bet ne kokią nors iššokusią, o sulindusią vidun”

Mama Odė: “krokodile, turi giliau mąstyti, o dabar nešdinkis, kad suspėtumėte”

Visi išeina iš scenos išskyrus **varlių**, kuris išsitraukia žiedą ir pasižiūri į žvaigždę Andželiną.

Varlius: “ah, Andželina, kodėl nedrįstu pažiūrėti Tianai į akis ir pasakyt: išpildysiu visas, visas tavo svajones, nes... nes aš tave myliu”

Įeina **jonvabalis**.

Jonvabalis: “eeeeee, pala, pala, nesupratau, peršiesi mano merginai?!”

Jonvabalis nori muštis, o **varlius** jį ramina.

Varlius: “palauk! (padaro TikTok’o judesį), aš myliu ne Andželiną, o Tianą”

Jonvabalis (nudžiungą): “taip ir žinojau, taip ir jaučiau!”

Varlių sugauna šešėliai. **Jonvabalis** pradeda gintis su savo šviesa.

Jonvabalis (piktai): “tuoj aš jums užkursiu pirtį!”

Įeina **blogasis burtininkas**, užvožia **jonvabaliui** ir nepatenkintas išeina. Besvyruojantį **jonvabalį** sugauna į sceną įlėkęs **krokodilas**. Visi išeina. Į sceną įeina **Šarlotė**, už jos įeina **varlius**. **Šarlotė** laksto po sceną dažydamasi.

Varlius (iš šono, pasipūtusiu balsu): “panele! leiskit prisistatyti, aš esu princas Navynas...”

Šarlotė išsigandusi užvožia **varliui** ir po akimirkos susivokia, ką jis pasakė.

Šarlotė: “ar tu pasakei... princas?”

Varlius: “taip, kažkoks voodoo burtininkas mane pavertė varliumi, bet jeigu iki vidurnakčio mane pabučiuosi, atvirsiu žmogumi ir galėsiu ištėkėti už tavęs!”

Šarlotė: “tai bent naujienos... ir susituoksime, ir ilgai ir laimingai gyvensime? ir viskas?”

Varlius: “na, maždaug... tačiau turėsi savo draugei Tianai duoti tiek pinigų, kiek jai reikės, norint įgyvendinti savo svajonę, nes Tiana... (linksmi atsidūsta) ji mano Andželina”

Šarlotė: “ko tik pageidausi, mažuti! (pasidažo lūpas) nagi, nemiegam, atkišam lūpytes”

Šarlotė ir **varlius** ruošiasi bučiuotis, įbėga **varlė**.

Varlė: “palaukit!”

Varlius (nustebusiu balsu): “Tiana?”

Šarlotė (nustebusiu balsu): “Tiana?”

Varlė: “nedaryk to!”

Varlius: “aš privalau, laiko liko nedaug...”

Varlė: “aš tau neleisiu!”

Varlius: “tai vienintelis kelias į tavo svajonę”

Varlė: “mano svajonę... bet ji nieko verta, jei šalia nebus tavęs...”

Varlius sustingsta ir nusišypso.

Varlė (nedrąsiai): “aš myliu tave”

Varlius prieina arčiau.

Varlius (*pataikaujančiu balsu*): “tokį, koks esu?”

Varlė: “tokį, koks esi”

Įsiterpia beverkianti **Šarlotė**.

Šarlotė: “apie tokią meilę, apie tikrą meilę aš skaičiau tik pasakose... Tiana, tu radai ją!.. pabučiuosiu jį, dėl tavęs, brangioji, ir be jokio išskaičiavimo!”

Šarlotė ir **varlius** ruošiasi pasibučiuoti, suskamba laikrodžio garsas.

Šarlotė: “o varge, tikiuosi tas senas laikrodis skuba!”

Šarlotė bando bučiuoti **varlių**, nieko neįvyksta. Abu atsidūsta.

Šarlotė: “aš labai apgailestauju...”

Scenoje pasirodo **krokodilas**, nešdamas mirštantį **jonvabalį**.

Krokodilas (*liūdnu, verkiančiu balsu*): “Tiana, Navynai!”

Varlius: “kas yra?”

Krokodilas: “žiaurusis Monsieur šešėlis jam trenkė...”

Varlė: “Raima...”

Krokodilas: “jis mirtinai sužeistas”

Jonvabalis silpnai prabunda.

Jonvabalis (*lėtai*): “gražuole, o kodėl tu vis dar...”

Varlė (*įsiterpia*): “mes liksim varlėmis, Raima”

Varlius: “ir mes liksim kartu”

Jonvabalis: “ah, très bien, labai graži pabaiga... Andželinai irgi patiktų”

Staiga scenoje pasirodo **mama Odė**.

Mama Odė (*gailestingu balsu*): “na, mano mieli varliukai, gana jums kentėti”

Mama Odė sutrenkia lazda į grindis ir varlės tampa žmonėmis (susikeičia vietomis).

Įsijungia muzika ir prasideda šokis.

šokis...